

Confessions d'una 'hostessa'

“Si aquest alliberament continua, no tindrem raó d'existir”

D'un extrem a l'altre de França, Marine Chazeau ha exercit durant anys la prostitució. Ara, des de la seua posició, reviu i remarca experiències i detalls, prova i testimoni d'un indiscutible canvi de mentalitat.

Vaig començar als setze anys. Carn dels soldats, vaig complir els meus primers serveis amb els alemanys. Viví en una ciutat de província, en l'Est de França, havia deixat l'escola feia alguns mesos i volia diners. Em vaig instal·lar a la vorera, sense macarrons, enfront d'un cinema, l'Eden, i a prop d'un hotel. La policia ens recollia cada dia. Passava les nits a la comissaria i, en poc temps, havia esdevingut una “prostituta notòria”, segons ho escrivia la bòfia en els atestats. Més tard, me'n vaig anar a París. Tenia dinou anys i un èxit moderat.

Vaig tornar a la meua província cinc anys més tard. París no m'agradava. Massa soroll, massa gent, massa agitació. Vaig acabar casant-me amb un dels meus clients, un negre que fumava un poc de kif. Es deixà l'armada americana i em proposà de dur un bar, més tard va decidir d'anar a París. Vam comprar un hotel, l'hotel de Provence, al carrer de Cléry. Ja no més prostitutes, ja no més prostitució. Vaig començar a avorrir-me terriblement. M'estava tornant neurastènica: “Bon dia, senyor. Bon dia, senyora. Aquí teniu la vostra clau. Us desitge una bona nit...” N'estava tipa.

Un dia, eixint de l'hipòdrom de Maisons-Laffitte, vam anar a prendre una copa a un bar, el gerent del qual era un cors que hi feia treballar vuit xiques. Vaig decidir vendre l'hotel i comprar

Prostitució i vida pública, el mateix.

RAFA GIL

aquest bar, que es deia *La Piste*. El vaig tenir molt temps; ja no m'avorria. Un comissari de policia al qual havia salvat la vida, em protegia. Quan es va jubilar, va ser reemplaçat per un altre comissari que va voler fer de mi una confident. Vaig refusar-hi. Em va fer fracassar acusant-me de proxenetisme hotelier. Confiscació de tots els meus bens i tancament del bar. Cinc anys de prohibició comercial i privada dels drets cívics, etc. Vaig tornar a la meua província, sense un xavo, i vaig començar de nou a treballar en la meua planta baixa.

Entre totes aquestes peripècies, vaig treballar en cases. Vaig estar tancada al Moulin Rouge, a Verdun, i a casa de Madame-Benoît, a Pont-à-Mousson, i també en dos o tres llocs més. He detestat sempre les cases. Érem generalment, unes deu xiques per casa, treballant tot el dia, susceptibles de ser reclamades al saló a qualsevol hora de la nit o del dia. No podia suportar aquest règim. Necessite viure per a respirar l'aire de la llibertat. I vull poder vendre'm a qui tinga ganes.

He conegut els bordells d'abans; he assistit a la liberalització dels costums; he vist obrir-se els *sex-shop* i els homes canviar. És molt estrany. Ara, inclús les dones del barri on treballo s'aturen a la meua finestra per a xerrar un momentet o per a saludar-me. Solament fa quinze anys, això era impensable. Tothom se'n

1978

1980

1985

1986.

L'Orgia, de Francesc Bellmunt. La imatge de Juanjo Puigcorbè passejant nu pel carrer d'Aragó es converteix en el símbol d'una generació entre l'anarquisme i el *pa-sotisme*.

Amb *La caliente nina Julieta*, l'incansable Ignasi F. Iquino aconseguí una pel·lícula, entre l'erotisme i la pornografia, d'una certa qualitat.

Aprovació d'una llei del dret a l'avortament que no satisfà ningú.

Edicions del Llamp inaugura la col·lecció de textos eròtics “La cuca al cau”. *Els quaderns d'en Marc*, d'autor anònim, obté un èxit inesperat. *Amorrada al piló* de Maria Jaen es converteix en el *best-seller* de l'any.

Mil maneres de vendre's.

RAFA GIL

fot que siga una puta i tots són molt atents amb mi. Fins i tot les lleis no ens tracten com abans. Abans no tenia dret de vot, ni Seguretat Social, ni tampoc podíem demanar crèdits, ni ser jurat en una audiència. Érem empestades. Ara, quan omplec la meua declaració sobre la renda escric "professió liberal" i, entre parèntesi, "hostessa".

La revolució sexual ha fet canviar també molt els clients. Ja no entren a la meua casa amb aquesta actitud poc sincera. Obren la porta amb franquesa, sense mirar de reüll a dreta i esquerra. I em demanen directament el que esperen de mi. Em demanen, cada vegada més, coses especials. Abans, això era una excepció. Ara, és moneda corrent. Inclús, n'hi ha dies que no m'ho arribe a creure. Per exemple, des de fa dos o tres anys, no passa un dia sense que un client no em demane de ser sodomitzat, o bé amb un consolador o bé per un dels joves que conec. Abans, això ho sentia només unes deu vegades a l'any, i encara; el client se'n feia una muntanya i li feia molta vergonya dir-me el que volia. Avui, res no em sorprèn. Naturalment, penseu que he vist de tot des que treballo en aquesta professió. Així i tot, de vegades m'estranyava. Ho he comentat amb amigues que fan la mateixa feina que jo i han

constatat la mateixa evolució.

La sida també ha modificat molt l'actitud dels clients. Gairebé tots en parlen, ja des dels primers minuts. Em donen el regal i xerrem. ¿De què? De política, de la vida i, sobretot, de la sida. Els fa por. A tots els que travessen la meua porta els pregunte: "¿Amb condó o sense?", si són clients habituals. La majoria em responen: "¡No em fotes, amb goma!" Però exigex el preservatiu per a tots aquells que no conec. Inclús en els meus clients més habituals, aquells que es neguen a l'ús de la goma, la por es fa evident. Em demanen: "¿Estàs ben segura de tu, veritat? ¿Has passat la revisió mèdica?" I els mostro els resultats de les darreres anàlisis de sang. És curiós. Se'n parla més que se'n parlava de la sífilis. D'altra banda, els clients avui són més nets. Prou de purgacions.

Amb l'obertura dels *sex-shop*, els clients han descobert els llibres porno. En tenia tota una col·lecció. Encara la tinc, però ja no interessa ningú. Passa el mateix amb les cintes de vídeo. Al principi tot el món demanava una pel·lícula per a posar-se en situació. Això ja s'ha acabat, fins a tal punt que he venut el meu aparell de vídeo. ¿Per què conservar-lo?

Les relacions dels clients amb les seues dones ja no són les mateixes. Ara, les do-

nes que jo anome "ties maries" practiquen totes la fel·lació, són sodomitzades i, algunes, practiquen els intercanvis de parella. D'altres saben que el marit té relacions amb prostitutes. D'altra banda, la pràctica totalitat dels meus clients em paguen amb xec; alguns m'inviten a sopar. És una revolució. Imagineu que, no fa encara vint anys, no coneixia gairebé mai el nom dels meus clients.

Si aquest moviment d'alliberament continua, les "ties maries" donaran als seus marits l'amor, com abans, on el sexe prime. Aleshores nosaltres no tindrem raó d'existir. Perquè abans el marit venia a buscar en la puta el que la seua dona es negava a donar-li o allò que ella reservava per al seu amant, o el que no gosava demanar-li.

¡Veieu com canvien els costums! Us he dit que treballava en una ciutat de província. Tothom es coneix. Però la gent m'ofereix cafès, vaig al restaurant i em diuen: "¡Bon dia, senyora!", amb un gran somriure, allà on ahir no em volien servir. De tota manera, em sorprèn encara cada vegada que sent aquest "¡Bon dia, senyora!".

Marine Chazeau

Hostessa

Traducció: **Eliseu T. Climent**

1987

L'actriu pornogràfica Ilona Staller, més coneguda com Cicciolina és elegida diputada al Parlament Italià en les llistes del Partit Radical.

1988

La Magrana i Pòrtic competeixen per controlar el mercat eròtic en català amb La Marrana i La Piga.

1989

Primers casos de sida als EUA, la malaltia que en els propers anys provocarà un canvi important en el comportament sexual, sobretot entre els joves i entre les persones considerades promíscues

1992

El papa continua condemnant qualsevol mètode anticonceptiu i invita les parelles a practicar "la virtut de la castedat".